

χαριτωμένο θηλυκό την ήκαμεν η φύσι,
 κ' ισα τῆς δὲν εὐρίσκειτο σ' Ανατολή και Δύσι·
 μ' όλες τσι χάρες κι ἀρετές ἦτονε στολισμένη,
 ευγενική και τακτική, πολλά χαριτωμένη·
 και σὰ βασιλίσσας παιδί και ρήγα θυγατέρα,
 ποθο μέγαλον ἦδανε στο γραμμά νυχτα μερά·
 εὐχαίρωνασιν τήνε ο κυρὴς τσῆ κ' ἡ μάνα,
 κ' ἐπαφασιν οἱ λογισμοί, κ' οἱ πόνοι ντὼς ἐγίανα.

Οδ. Ελύτης

Ἐφερνα γυροὺς μέσ στον οὐρανό και φωνάζα

Με κίνδυνο ν' ἀγγιξῶ μία εὐτυχία

Σηκώσα πέτρα και σημάδεψα μακριά

Μιλημένη ἀπο τον ἥλιο ἡ Μοίρα

Ἐκάνε πὼς δὲν ἐβλέπε

Και το πούλι του κοριτσίου πῆρ' ἐνα ψιχουλό θαλάσσης κι ἀναληφτή.

Διονυσίος Σολωμός

1

Ἡ δοῖα δεξιά συντροφεύει
 τον ἀνδρά που τρέχῃ με κομῆς
 τῆς φημῆς τους δυσβάτους τόπους
 Ω ο φθονὸς του στεκῇ ζερβία
 με μάτια με χίλυ πικρά :

2

ἀλλ' ὅποτε ἡ μύρατου γραφί
 τον δρομόν του Κόσμου νὰ παφί,
 Ἡ δοῖα καθίζῃ μοναχῇ
 στην πλακά του ταφού, λαμπρῇ,
 Ω ο θρόνος αλὸυ περπατῇ.

μαραμία υἱὼ θὰ λαλίου
 του κόσμου τὴν ὕστερὴ μερά
 παντὸς στον κερουνιὸ ἀέρα

*

γίτι ἡ ζοὴ εἶνε μάχι